

RockOpera Praha

Operní scéna je i pro rock obrovským zdrojem inspirace

Klávesista a skladatel Milan Steigerwald a zpěvačka, textařka a libretistka Pavla Forest se před časem rozhodli obdělávat pole v tuzemsku předtím téměř neorané. Totiž vrhnout se na autorské rockové opery. Jejich RockOpera Praha je dnes pojem a hrdá značka. Právem.

TEXT: PETR KORÁL, FOTO: NIKITA DOVZHENKO

Letos je to už 15 let od premiéry vaší první rockové opery Antígona. Myslím divadelní premiéry, ta koncertní byla dokonce už v roce 2006. Jak celé to období hodnotíte?

Milan: Je to už víc než 15 let, měli jsme několik verzí Antígony pro různé sály, ve kterých jsme hráli. Po koncertních verzích v Obecním domě v Praze (2006) a Kongresovém centru (2007) jsme se přesunuli do Divadla v Dlouhé (2008 až 2009) a v prosinci 2009 jsme poprvé hráli Oidipa Tyrana v naší vlastní aréně v Holešovické tržnici. Antigonu jsme zde premiérově uvedli v roce 2010 v novém divadelním nastudování.

Pavla: Vývoj byl prostě mnohem složitější a komplikovanější, Antígona měla spoustu podob, až vykristalizovala v to, co můžete vidět na podzim v naší nové sezoně. Ale je to stále jedna z našich nejoblíbenějších oper, skoro až punkově přímá srdcovka.

Máte na kontě už 14 oper, což je téměř neuvěřitelné. Která z nich vám dala nejvíce zabrat?

Milan: Všechny jsou při svém vzniku tak náročné, že mám někdy dojem, že to nepřežijeme. Možná nejtěžší byl vznik symfonicko-rockové opery Bardo Thödol. Symfoňák zabral jednu třetinu sálu,

Všechny jsou při svém vzniku tak náročné, že mám někdy dojem, že to nepřežijeme. Možná nejtěžší byl vznik symfonicko-rockové opery Bardo Thödol.

k tomu se hrálo na sitár, tabla, šakuhači, tibetské mísy. Bylo tam mnoho desítek účinkujících, artistů, speciální efekty včetně tibetských lámů a velice náročné scény fyzického divadla. Vystřídalo

se několik představitelů hlavní role. Vedle Viktora Dyka to byl Matěj Kohout, a dokonce i já jsem chvíli hrál hlavní postavu. Byly tam také náročné multimedialní efekty, obří loutky a spousta různých vychytávek.

Pavla: Výhoda toho, že všechno děláme ve vlastní produkci, je právě i to, že

můžeme podobu díla proměňovat podle potřeby. V posledním tvaru Barda přibyla postava Průvodce v podání Kamila Střihavky.

Všechny ty opery jsou pomyslné vaše děti, a asi těžko budete nějakou výrazně preferovat před jinou. Máte přesto k některé přece jen silnější vztah?

Milan: Já mám rozhodně asi nejsilnější vztah k Bardu, tohle téma jsem si dělal vysloveně pro sebe, stejně jako Proces na Kafkovo téma. To jsou moje ikonické opery. Pak asi i Maria Madonna, chtěl jsem tím asi řešit něco sám v sobě. Tibetská kniha mrtvých – Bardo – mě fascinovala už jako samizdat. A zpracovat Franze Kafku, oblíct rockery do „úřednického absurdistánu“ nebo zpracovat pašije mě už v době undergroundu, v mém pubertálním období, eminentně zajímalo. Tam jsem si plnil své sny.

Pavla: I mně některé opery daly mnohem víc, než jsem od nich čekala. Třeba zrovna Kafka je tak silná inspirace, že bych mohla z jedné stránky jeho knihy napsat celou operu. Je tam obrovská vrstevnatost myšlenek, obrovská hloubka ponoru do problému... Zase třeba Anna Karenina s celým svým manželským a mileneckým trojúhelníkem je postava, se kterou se i dnešní člověk sil-

ně ztotožňuje. Texty písní jsou hluboce osobní, pořád nadčasově aktuální. Lidé se asi nemění.

Léta jste žádné představení z programu nestahovali, naopak téměř každý rok přibývalo nějaké nové. Letos však první derniéra

proběhla, týkala se 7 proti Thébám. Jsou ale správné moje informace, že toto představení se v jiné podobě a pod jiným názvem vrátí zpátky na scénu?

Milan: 7 proti Thébám vzniklo v době, kdy jsme tvořili se studenty konzervatoře, a od té doby jsme se značně posunuli, soubor uzrál. I název je pro součas-

Výhoda toho, že všechno děláme ve vlastní produkci, je právě i to, že můžeme podobu díla proměňovat podle potřeby. V posledním tvaru Barda přibyla postava Průvodce v podání Kamila Střihavky.

ného diváka trochu nejasný, chtěli jsme vše lehce „upgradovat“.

Pavla: Téma boje o moc, které je v dnešní době zase tak aktuální, chceme trochu víc vyzdvihnout a přiblížit současnosti. Vše ve výpravě, kostýmech i zpracování posuneme do steampunkové skoro přítomnosti a díky pohledu režiséra Igora

Křištofa trochu zpřehledníme dějovou linii. Myslím, že by to mohlo být dobré oživení. Remake metalové opery 7 proti Thébám ponese název Boj o trůn.

Na podzim chystáme také derniéru Procesu, protože za ta léta se změnilo obsazení takovým způsobem, že musíme některé věci přerežírovat a znovu nazkoušet. Bude to příležitost podívat se znovu pořádně na strukturu díla, obsadit mladé zpěváky, artistry a dát všemu ještě větší švih. Každopádně 29. listopadu 2023 budou mít diváci poslední příležitost vidět tohle představení v jeho původní podobě.

Kromě toho ale na konec roku připravujete další premiéru...

Pavla: Každý rok děláme na silvestra již tradičně koncertní premiéry, tenhle konec roku nebude jiný. Téma si zatím necháváme pro sebe, probíhají intenzivní konzultace nad scénářem, zasedá autorský tým společně s hvězdou Rock-Opery Kamilem Střihavkou. Ten má velké zkušenosti v oblasti hudebního divadla a je naší velkou posilou.

Čím vás žánr rockové opery stále tak přitahuje? A jak se vyhnout po tolika letech podobné práce nějaké tvůrčí stagnaci či vyhoření?

Milan: Při každé premiéře máme pocit, že je ta práce tak náročná, že to snad

proto více soustředíme na živé nahrávky a záznamy představení.

Jak moc se proměňuje nebo rozrůstá autorský a interpretační tým RockOpery Praha? Mimochodem, jakým způsobem

a hereckého týmu opravdu trénujeme a prověřujeme v naší Rockové akademii, díky které se nám daří dokonale sladit a vypracovat mnohé scénické choreografie, pěvecké výkony a hlavně doplňovat tým o dosud neobjevené talenty, kterých je v českých rockových

Vedle abstraktní hudby, rockových nářezů i atmosféry můžeme zapojit příběh, ztotožnit divákovu či posluchačovu mysl s naším sdělením. Takhle synergie uměleckých žánrů, stylů a výrazových možností se nikdy neomrzí. Vše pro nás vychází z koncepčních alb, rockových oper klasického i progresivního rocku. My vše dále obohatili o expresivitu nejen rockových, ale i operních hlasů.

životu. Jak vypadá současná situace, co od vás mohou fanoušci čekat? Dojde i na nové album?

Pavla: King Size je kapela, která nikdy zcela nezmizela, jen jsme se obklopili spoustou spoluhráčů, zpěváků, technickým a muzikantským zázemím a pro-

Na podzim chystáme také derniéru Procesu, protože za ta léta se změnilo obsazení takovým způsobem, že musíme některé věci přerežírovat a znovu nazkoušet.

emoce, rozum i srdce, má v sobě velkou sílu. Vedle abstraktní hudby, rockových nářezů i atmosféry můžeme zapojit příběh, ztotožnit divákovu či posluchačovu mysl s naším sdělením. Takhle synergie uměleckých žánrů, stylů a výrazových možností se nikdy neomrzí. Vše pro nás vychází z koncepčních alb, rockových oper klasického i progresivního rocku. My vše dále obohatili o expresivitu nejen rockových, ale i operních hlasů. Navíc klasická operní scéna je ohromným zdrojem inspirace, studnic, která zatím rozhodně nevyschla. Je nám tak k dispozici obrovský tvůrčí potenciál, v rockové muzice zatím moc nevyužitý. Pro nás je to velmi obohacující, baví nás to.

Některá z vašich děl mají i svoji studiovou podobu na CD, existují také záznamy představení

na DVD. Budete v této ediční činnosti pokračovat?

Pavla: Ano, budeme. Také doufáme, že konečně dotáhneme i distribuci prostřednictvím platformy Dramox. K vydání i distribuci na DVD máme připraven záznam opery Frankenstein ve spolupráci s OSA. Studiové záznamy oper Antígona, Oidipus, 7 proti Thébám, Faust a Anna Karenina jsme vydali na CD a distribuujeme je prostřednictvím Supraphonline, Spotify a dalších platforem a také v našem e-shopu. Partnerem při vydávání je nám i OSA, za což moc děkujeme.

Nahrávání je hodně časově náročné, každá z oper má přes 22 tracků a vydáváme je na 2CD s bohatým obrazovým bookletem. Tak uvidíme, kdy se nám zase podaří některou studiovou nahrávku dokončit... Momentálně se

hledáte případné nové zpěváky a zpěvačky? Předpokládám, že na to má vliv i vaše pedagogická činnost v RockOpeře...

Milan: Máme stabilní tvůrčí tým. Skvělou režisérku a choreografku Irlinu Andreevu, která je ikonou evropského fyzického divadla, kolem ní se soustřeďuje spousta zajímavých osobností z alternativní divadelní scény. Také spolupracujeme se zajímavými lidmi z oblasti akrobacie nebo kaskadérství, a díky tomu se k nám připojil i už zmiňovaný filmový producent, kaskadér a režisér Igor Krištof, který by měl obohatit náš tým spoluprací na premiéře představení Boj o trůn. Mělo by být postavené právě i na skvělých kaskadérských výkonech.

Pavla: Nové členy našeho pěveckého

vodách velké množství. Vedle prověřených rockových bardů, jako jsou Kamil Střihavka, Honza Toužimský, Žantí, Viktor Dyk, Helena Kubelková či Jiří Zonyga, se tak objevují mladí a noví adepti – např. Honza Tláškal, Martin Sluka, Veronika Martincová, Magdaléna Tempírová a další.

Naše hvězdy zúročují své zkušenosti a znalosti i jako pedagogové a lektori v Rockové akademii, což je obrovská devíza, kterou nastupující generace umělců může využívat ke svému profesnímu růstu.

Oba dva jste léta byli ústředními postavami rockové skupiny King Size. Ta se po vzniku RockOpery Praha odmlčela, ale před časem se konečně probudila k novému

pojili jsme naše schopnosti i písně tak, aby vznikly i opery založené na repertoáru King Size – což je případ rockové opery Romeo a Julie. V současné době je možné poslechnout si nahrávky King Size i na platformách pod hlavičkou RockOpery (Spotify, Supraphonline), a když nám to časové vytížení v divadle dovolí, chystá se koncertní program kapely King Size. S ním zatím jen občas vyrážíme do rockových klubů, ale já doufám, že to bude stále častěji. Sledujte nás a určitě se o tom včas dozvíte. (smích) Připravuju i nový repertoár pro King Size, který je textově a obsahově inspirován našimi životy a možná je tak trochu i jistým druhem retrospektivy, ale hlavně bude pohledem dopředu. Pořád jsou tam neobjevené obzory, které nás lákají... ☒

